

in.ihned.cz/cr

příjezdové ulice Plzeňská). To, co na mostě uvidíte, vás patrně překvapí a zároveň vám to něco připomene.

Pískovcový most o pěti obloucích vznikl v polovině 16. století, kdy se zároveň zdokonalovaly hradby. Sám o sobě je krásnou památkou, ale ten hlavní punc jedinečnosti mu dodává mostní brána – hranolová věž s jehlancovou střechou. To je ono překvapení, kromě Prahy v Čechách totiž není druhé mostní věže. A když budete touto branou, již zdobí městský znak, procházet, pak se vám možná vybaví Mostecká věž na pražském Karlově mostě. Brána ve Stříbře je totiž její miniaturní napodobeninou. A stejně jako tam, i na tento most smí pouze pěší. Vězte, že po dlažbě, po níž právě kráčíte, mířili do města kupci před dávnými lety. Právě tudy vedla přístupová cesta do Stříbra a zemská obchodní stezka.

Teď už se před vámi zdvihá dominanta starého města, jež

tvoří památkovou zónu. Výrazná věž zakončená cibulí a hlavní loď kostela Věch svatých. Tento původně gotický svatostánek vznikl ve 14. století. Hranolová věž je renesanční, ovšem vystoupá loď je už dílem barokní přestavby, stejně jako prakticky celý zbytek kostela. Z interiéru opatřeného rokokovými freskami z 18. století upoutá rovněž vzácný deskový obraz Klanění králů (1581).

Staré město dosud obepínají poměrně zachovalé části hradeb, zvláště je to patrné na jižní straně, odkud jste přišli od mostu, a pak také na západní straně, v parku. Předsumuté opevnění tvořilo kdysi sedmnáct bašt. Jedna jediná zachovalá, Husitská bašta, dnes slouží jako malá výstavní síň. Stojí západně od historického jádra města. Její obranná funkce skončila již začátkem 18. století. Součástí hradebního systému byla i tzv. Koubkova branka v jižní části města. Tu nechal postavit →

FOTO: ČTK

Pískovcový most ze 16. století byl příjezdovou cestou do Stříbra od Plzně a Prahy.

KAM V OKOLÍ

Kláster Kladruhy

Hned jedenáct obcí v Čechách nese jméno Kladruhy. Ty nejslavnější jsou patrně ty východočeské, kde se chovají světo- vě proslulí koně. Ale kousek od Stříbra (5 km) leží jiné Kladruhy, neméně významné, z historického hlediska dokonce ne-srovnatelně významnější. Malá obec o jednácti stech obyvatelích se pyšní nádhernou památkou, bývalým benediktinským klášterem a chrámem.

Kláster tu byl založen kolem roku 1115 a již o století později patřil mezi nejbohatší v zemi. Kladruhy byly dokonce povýšeny na město a vysvěcena tu byla románská bazilika, které- hož aktu se zúčastnil dokonce král Václav I. V letech 1721 – 1726 přestavěl chrám slavný stavitel G. Santini a oděl jej do

hávu barokní gotiky. Impozantní stavba je dlouhá 82 m a výška kupole dosahuje 68 m. Zakladatel kláštera král Vladislav I. je pohřben před hlavním oltářem. V chrámu se nachází i hrobka rodu Windischgrätzů.

Ti komplex zakoupili po zrušení kláštera v roce 1785 a sídlili zde až do konce druhé světové války. Součástí areálu kláštera je také velkolepý nový konvent, dílo K. I. Dienzenhofera z let

1733 – 1739 a další stavby. Mimo sezónu je klášter přístupný ve skupinách po předchozí domluvě.

Kláster Kladruhy – kastelán Milan Zoubek, tel.: 374 631 773, e-mail: kladruhy@mybox.cz

<http://kladruhy.euweb.cz>
www.klasterkladruhy.cz

OSOBNOST

Jakoubek ze Stříbra

Nejslavnějším rodákem města je rozhodně Jakoubek ze Stříbra, český reformní myslitel, přítel Jana Husa, jeho pokračovatel a spolutvůrce husitského programu.

Narodil se někdy v roce 1371 ve Víchově u Stříbra v poddanské rodině. Vzdělání získal na fakultě svobodných umění pražské univerzity (je spolužákem Jana Husa). Od roku 1399 zde působil jako profesor a o tři roky byl vysvěcen na kněze. Po Husově odjezdu do Kostnice a jeho smrti působil v Betlémské kapli.

V roce 1414 Jakoubek ze Stříbra, společně s Mikulášem

z Dráždan, poprvé uvedl do praxe později vůbec neznámější symbol husitství – kalich, a to tak, že zavedl laické přijímání podobojí (osoba, která přijímá svátost, nemusí být duchovní). V době křížáckého ohrožení se Jakoubek přiklonil k názoru, že v případě nezbytnosti smí být pravda Boží hájena i mečem. K radikalismu táboritů a Jana Želivského se ovšem stavěl kriticky. V roce 1420 se podílel na vypracování čtyř artikulů pražských, které shrnuly hlavní body husitského programu. Poslední léta života se věnoval jen kázání. Zemřel 10. srpna roku 1429 v Praze.